УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС

МІСІОНАР

Рік заснування 1897. № 5(103) Травень 2001

Напередодні візиту Святійшого Отця Івана Павла II до України видавництво "Місіонер" пропонує:

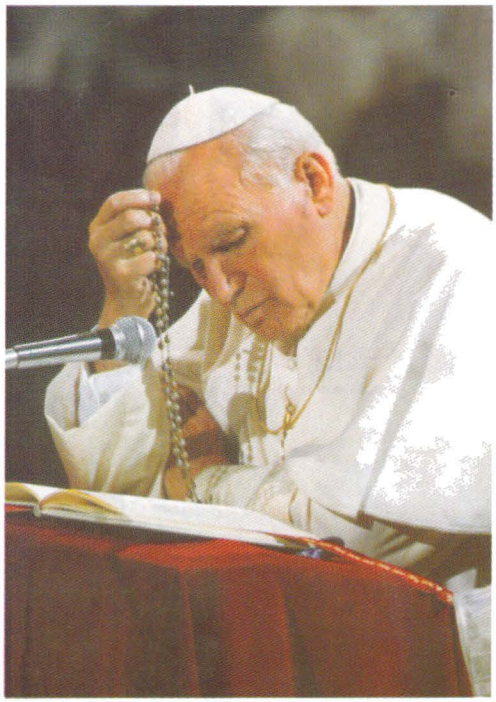

ЕНЦИКЛІКИ

Світло Сходу: апостольський лист Папи Івана Павла II з нагоди сотої річниці листа Папи Лева XIII "Гідність Східних". *- 64 с.*

У цьому листі Папа закликає Католицьку Церкву відновити єдність з усіма християнами Сходу і характеризує його християнську традицію, монашество, діяльність різних Церков.

Енцикліка Папи Івана Павла II про почитання Пресвятого Серця Христового. *- 72 с.*

Про значення, історію почитання Пресвятого Ісусового Серця і отримані ласки.

Про гідність і покликання жінки: апостольський лист Папи Івана Павла II з нагоди Марійського року. *- 104 с.*

Однією з головних думок цього документу є та, що жінки, сповнені євангельського духу - справжній скарб для людства.

Богопосвячене життя: апостольське повчання Папи Івана Павла II. *- 168 с.*

Даром Бога Отця своїй Церкві за діянням св. Духа є богопосвячене життя, про яке написав цю науку Святійший Отець.

Покликання і місія мирян: післясинодальне апостольське повчання Папи Івана Павла II. *- 156 с.*

Метою цього повчання є спроба викликати та оживити усвідомлення дару і відповідальності усіх мирян та кожного особисто у місії Церкви.

Бог багатий милосердям: енцикліка Папи Івана Павла II. *- 64 с.*

Тут широко і авторитетно пояснено тайну безконечної Божої любові.

Спецвипуск газети "Осанна", присвячений темі приїзду Святійшого Отця до України.

СЛОВО РЕДАКТОРА

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Травень – це марійський місяць, в якому щоденними молебнями і маївками вшановуємо і прославляємо нашу небесну Матір. Святійший Отець дає нам приклад того, як слід цілковито віддатися її материнській опіці, бо він обрав гасло "повністю твій". Цій темі присвячений окремий матеріал. Все менше часу залишається до його приїзду в Україну. Тому у цьому номері, крім детального проекту візиту Папи (при наявності змін ми будемо інформувати наших читачів), вміщаємо звіт з кількох прес-брифінгів, на яких йшлося про підготовку до цього приїзду. Святійший Отець Іван Павло II здійснив чимало апостольських подорожей, які посіяли так би мовити добре зерно у багатьох країнах світу. Детальніше про рік і місце більшості візитів Папи дізнаєтеся з окремої публікації. Серед найважливіших подій у житті нашої Церкви є проголошення Святійшим Отцем у Ватикані декретів мучеництва. Про це ми інформуємо в першу чергу.

Чергове розважання К'яри Любіх присвячене "приходу" і "замешкання" Ісуса у серці людини. Продовжуємо знайомити наших читачів з Провінціями отців Василіян у різних країнах світу, цього разу у Румунії. Під рубрикою "З монашого життя" вміщаємо повідомлення про василіянських студентів у Польщі і Хорватії. Також є відомості про проведення місій у с.Стрілки та с.Коросно на Львівщині та у м.Херсоні, про нового єпископа на Закарпатті. Змістовним і цікавим є нарис Ольги Крак про сестру Дарію з Канади, яка вельми спричинилася до розвитку нашої релігійної культури.

Наш постійний автор о.Василь Зінько доповнює марійську тематику статтею "Мати Божа доброї ради".

Отець Василь Мендрунь в окремій статті знайомить читачів з тим, чим же займаються новики і кандидати у Крехівському новіціяті. Після цього вміщаємо чергові історії покликань до Василіянського Чину.

Неповносправні діти з багатьох країн світу, в тому числі з України, здійснили паломництво до чудотворного місця Лурд у Франції.Якою ж була програма цієї зустрічі, дізнаєтеся з окремої статті. Для дітей повчальним буде оповідання про любов до ближнього.

Вітаємо з 30-літтям єпископської хіротонії владику Василя Лостена!

Усіх вас закликаємо з дитинним довір'ям щодня взивати: "О, Маріє!".

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

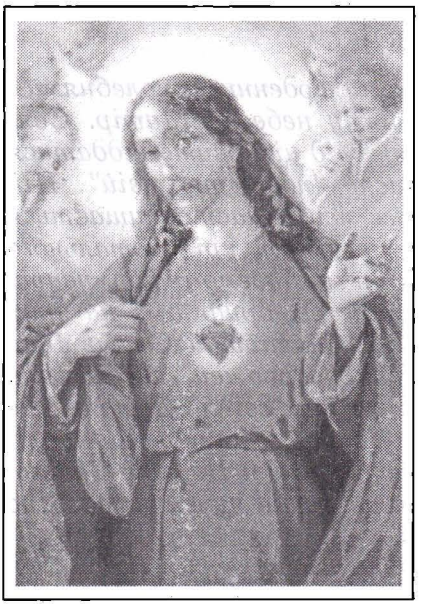

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ТРАВЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ ЖІНКИ-БІЖЕНЦІ БУЛИ ПІДТРИМАНІ І ШАНОВАНІ ТА ЩОБ НЕ СТАВАЛИ ВОНИ ЖЕРТВАМИ НАСИЛЬСТВА, МУЖНЬО ЗНОСИЛИ ТЕРПІННЯ.

Кожна війна чи природний катаклізм – повінь, пожежа, землетрус, – спричиняють не лише багато жертв серед населення, а залишають багато потерпілих без даху над головою та навіть мінімальних засобів для існування. Тому вони шукають кращої долі в інших краях. В більшості – це жінки з малими дітьми. Вони, як правило,

найбільш незахищені. Тому Святійший Отець закликає нас в травні молитися в цьому намірі, щоб всі християни і люди доброї волі у тих країнах, в яких опинилися жінки-біженці, не лише давали їм притулок, але і всесторонню підтримку та пошану.

Місійний: ЩОБ ВІРУЮЧІ ХРИСТИЯНИ НА ВИКЛИК МОДЕРНОЇ МІСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ВІДПОВІЛИ ЩЕ БІЛЬШИМ МІСІОНЕРСЬКИМ ЗАПАЛОМ.

Кожне місто, зокрема велике, криє у собі чимало небезпек для духовного життя людей, передусім молоді. Явна зневага засад християнської моралі – в індустрії розваг, на телебаченні, у пресі, на радіо, в рекламі, тощо, – не сміє залишити байдужими свідомих християн.

Крім того, алкоголізм, наркоманія, розпуста, різні види злочинності, які, зокрема, поширилися у містах, не можуть бути викорінені без активної співпраці всіх нас, тому то Святійший Отець закликає до молитви за зростання місіонерського запалу у серцях всіх християн. Вони повинні використовувати ті самі засоби масової інформації, щоб у позитивній формі ширити дух Євангелія у містах цілого світу. Цей місійний запал проявляється не лише молитвою, але і застосуванням на практиці християнських принципів: тверезого способу життя, у культурній поведінці і мові, здорових розваг та традиційних християнських забав, тощо.

Молімся, отож, щоби всі християни усвідомили свій обов'язок, щоб молитвою і добрим прикладом сприяти зросту місійного духу в усій Христовій Церкві.

Місцевий: ЩОБ НАВЕРНУЛИСЯ ТІ ЛЮДИ, ЯКІ ПОШИРЮЮТЬ НЕМОРАЛЬНІСТЬ У НАШОМУ СУСПІЛЬСТВІ.

В кожному суспільстві, в тому числі і в українському, є такі люди, які самі неморально живуть і ще спонукають інших до такого способу життя. Крадіжка, обман та брехня – не були притаманними рисами національного характеру українського народу до приходу большевиків. І хоч минуло 10 років з часу розпаду комуністичного режиму, наслідки їхньої неморальності, як в поведінці, так і у вихованні, залишаються в нашому суспільстві до сьогодні.

Молімося, щоб всі ті, хто веде згіршуючий спосіб життя, усвідомили свою гріховність і щиро навернулися на шлях спасіння.

Покровитель на травень – праведний Йов 6 (19).05

Стародавній праведник Йов був сином Нахора, Авраамового брата. Він жив в Арабії. Бог дав йому сім синів і три доньки, а також великий маєток. Йов був людиною щирою, справедливою та богобоязливою. Він боявся гріха більше, ніж вогню. Бог дав йому велику мудрість. У своїй доброті Йов був батьком убогих і сиріт, оборонцем покривджених. Він був лагідним і добрим навіть до ворогів. Господь дозволив сатані спокусити його великими муками. За день він позбувся всього маєтку, слуг і дітей. Коли впало на нього велике нещастя, Йов на знак жалоби обстригши волосся на голові, потім припав до землі, поклонився Богові та сказав:

"Господь дав, Господь взяв. Нехай буде ім'я Господнє благословенне".

Після цього нещастя випало на нього інше, сатана покарав його від ніг до голови страшною проказою. Але Йов терпеливо зносив всі муки, не нарікав на Бога.

Господеві сподобалась його вірність. Після великого випробування Бог винагородив праведника: повернув здоров'я, повагу серед людей, вдвічі більший маєток, знову дав десятеро дітей і ще 148 літ щасливого життя.

У щасті чи стражданні він був вірний Богові, жив праведним життям аж до смерті.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ЧЕРВЕНЬ:

Загальний: ЩОБ КОЖНЕ НАШЕ ДІЛО БУЛО ВЧИНЕНО ЗАРАДИ ХРИСТА, ПРИСУТНЬОГО У ПРЕСВЯТІЙ ЄВХАРИСТІЇ, І ДО НЬОГО ПРЯМУВАЛО.

Місійний: ЩОБ КАТОЛИКИ В'ЄТНАМУ УМОЖЛИВИЛИ СПІВПРАЦЮ В ГАЛУЗІ КУЛЬТУРИ, ВИХОВАННЯ І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЦІЄЇ АЗІАТСЬКОЇ КРАЇНИ.

Місцевий: ЩОБ ВСІ ХРИСТИЯНИ УКРАЇНИ З'ЄДНАЛИСЯ У МОЛИТВІ ЗІ СВЯТІЙШИМ ОТЦЕМ.

Покровителька на червень – св.муч.Февронія, 12 (25)

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ

ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕКРЕТІВ МУЧЕНИЦТВА

24 квітня у присутності Його Святості Папи Івана Павла II у Ватикані відбулося проголошення декретів мучеництва, героїчних чеснот та чуд 52 слуг Божих. Декрети стосувалися 29 слуг Божих УГКЦ та одного представника РКЦ, що помер у Львові.

Декретом у Ватикані стверджено мученицьку смерть всіх 27 кандидатів архієпархіального процесу, що нещодавно завершився у Львові. Передана зі Львова документація на кожного слугу Божого включала життєпис, дані про мученицьку смерть, а також богословський аналіз його праць (якщо такі були).

Визнано мученицькою смерть Слуги Божого **єпископа Миколая Чарнецького та його 25 соратників**, які в Україні в період комуністичного переслідування у 1935-1973 рр. Також визнано мученицькою смерть **о. Емеліяна Ковча**, який загинув у нацистському таборі Майданек (Польща).

Окремим декретом проголошено мучеництво Слуги Божого Теодора Ромжі, єпископа, який був вбитий у 1947 р. в Мукачеві. Іншими декретами проголошено дійсність чуда, що відбулося через заступництво преподобного о. Сигизмунда Гараздовського, римо-католицького священика, який помер 1 січня 1920 р. у Львові, а також чуда, що відбулося через заступництво Преподобної сестри Йосафати Гордашевської, СНДМ.

За повідомленням відділу зовнішньої інформації Львівської богословської академії

"СЛОВО ЖИТТЯ"

"Коли хтось мене любить, той слово моє берегтиме і возлюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло" (Ів 14, 23).

Ісус виголошує перед учнями свої великі і змістовні промови до Бога, і між іншим запевняє їх, що вони його знову побачать, бо він об'явиться тим, які його люблять. Апостол Юда Тадей запитає його про те, чому він об'явиться учням, а не світові. Він, мабуть, думав, що прилюдне об'явлення Ісуса всьому світові змінило би хід історії і було би, на його думку, більш корисним для спасіння світу. Насправді учні думали, що Ісус є довгоочікуваним пророком останніх днів, який має появитися перед обличчям всіх людей і як цар Ізраїля очолити народ Божий та встановити Царство Боже на землі. Проте Ісус відповів, що його поява не буде зовнішнім видовищем перед цілим світом. Його прихід, натомість, буде тихим, надзвичайним "приходом" Пресвятої Трійці до серця віруючої людини. Він здійсниться там, де є віра і любов. Цими словами Ісус конкретизує, яким чином він залишиться присутнім серед своїх після смерті і пояснює, як людина може спілкуватися з ним.

"Коли хтось мене любить, той слово моє берегтиме і возлюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло" (Ів 14, 23).

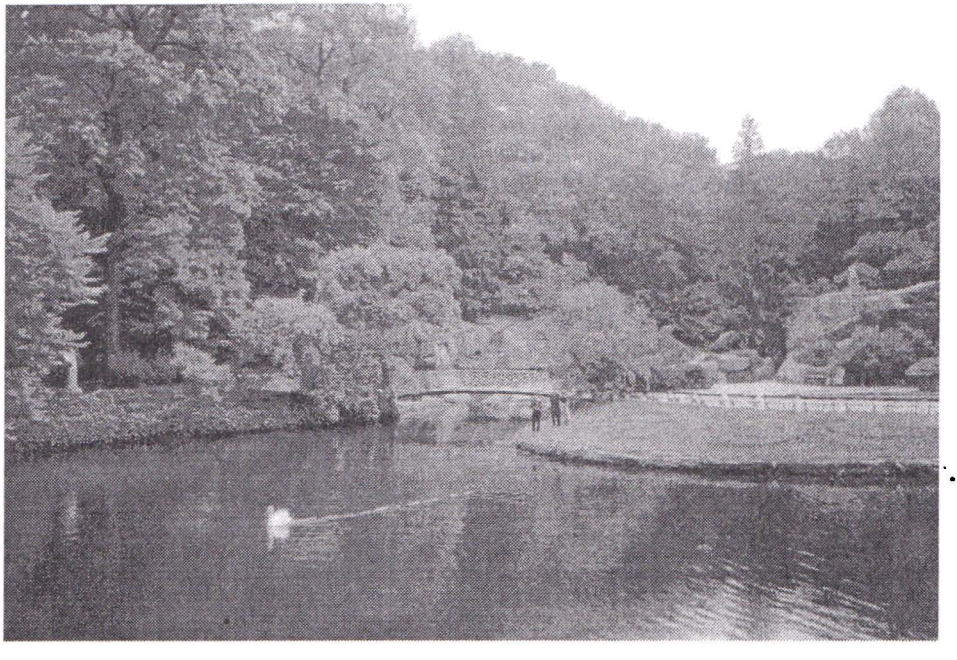

Христос присутній у душах християн і в їхніх спільнотах не лише після їхньої смерті, але вже й тепер. Отож, не потрібно очікувати майбутнього. Серце християнина стає новим кивотом, у якому мешкає Пресвята Трійця, тобто живим кивотом.

"Коли хтось мене любить, той слово моє берегтиме і возлюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло" (Ів 14, 23).

Але як може християнин знестися так високо, як може носити самого Бога у своєму серці, яким шляхом має дійти до тієї глибокої єдності з ним? Через любов до Ісуса. Любов, яка не є звичайним почуттям, але реалізується в конкретному житті, тобто у виконанні його заповідей. Саме на таку засвідчену ділами любов людини Бог відповідає своєю любов'ю, Пресвята Трійця обирає душу людини за своє "помешкання".

"Коли хтось мене любить, той слово моє берегтиме і возлюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло" (Ів 14, 23).

"... зберігати моє слово".

Які слова християнин має зберігати? В Євангелії від Івана мої слова означають те саме, що і мої заповіді. Отож, християнин покликаний виконувати заповіді Ісуса. Їх не слід розуміти як каталог заповідей або заборон, а навпаки, в них треба добачати те, що Ісус здійснив, омиваючи ноги учням, тобто заповідь взаємної любові. Бог заповідає кожному християнинові любити ближнього аж до цілковитого відання самого себе саме так, як це зробив Ісус.

"Коли хтось мене любить, той слово моє берегтиме і возлюбить його мій Отець, і прийдемо ми до нього, і в ньому закладемо житло" (Ів 14, 23).

Отож, як маємо практикувати ці Ісусові слова?

Як осягнути ту мету, щоби Бог у Пресвятій Трійці єдиний замешкав у душі кожного з нас. Відповідь знову така: цілим своїм серцем, радикально і безперервно слід практикувати взаємну любов між нами. У цьому, передовсім, християнин знайде також дорогу до тієї глибокої духовності християнської, яку розп'ятий Христос вимагає від нього. Справді, у взаємній любові процвітають у серці християнина всі чесноти, які є доказом того, що він справді зрозумів своє основне покликання до святості.

К'яра ЛЮБІХ

ПОДЯКА ЧИТАЧІВ

Складаємо щиру подяку Господеві, Пресвятій Богородиці, святому Юді Тадею за отримані ласки оздоровлення та допомогу в складанні іспитів.

Ірина Мазур, м. Львів
Марта П., м. Львів

ПРОЕКТ ВІЗИТУ СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ В УКРАЇНУ

Субота, 23 червня 2001 (Київ)

8:30 Відліт з Риму.

12:30 Приліт Святійшого Отця до Києва на летовище Бориспіль. Привітання Президента України. Відповідь Святійшого Отця. Привітання Дипломатичного корпусу.

14:30 Обід і відпочинок в Апостольській нунціатурі.

18:00 Візит ввічливості Святійшого Отця у Президента України. Вітання з родиною Президента.

18:30 Зустріч з представниками культури, науки й політики. Промова Святійшого Отця. Місце: Маріїнський палац.

20:00 Вечеря в Апостольській Нунціатурі. Нічний відпочинок.

Неділя, 24 червня 2001 (Київ)

9:30 Служба Божа в латинському обряді. Проповідь Святійшого Отця. При кінці Літургії коротке слово Святійшого Отця і молитва "Ангел Господній". Місце: "Чайка".

13:00 Зустріч і обід в Апостольській нунціатурі з єпископами Греко-Католицької і Римо-Католицької Церков України. Слово Святійшого Отця. Відпочинок.

17:15 Зустріч з представниками Всеукраїнської Ради церков і релігійних організацій. Слово Святійшого Отця. Місце: собор Святої Софії.

20:00 Вечеря в Апостольській нунціатурі. Нічний відпочинок.

Понеділок, 25 червня 2001 (Київ, Львів)

9:30 Божественна Літургія у візантійському обряді. Проповідь Святійшого Отця. Місце "Чайка".

12:30 Обід в Апостольській нунціатурі. Відпочинок.

16:45 Відліт до Львова.

18:00 Приліт до Львова. В'їзд до центру міста.

18:45 Зустріч з духовенством, монашеством, семінаристами і катехитами. Слово Святійшого Отця. Місце: Парк культури.

20:30 Приватна вечеря в палаті св. Юра. Нічний відпочинок.

Вівторок, 26 червня 2001 (Львів)

9:30 Служба Божа в латинському обряді. Беатифікація. Проповідь Святійшого Отця. Місце: Іподром по вул. Стрийській.

13:15 Обід у латинській семінарії в Брюховичах з усіма католицькими єпископами України. Відпочинок у палаті св. Юра.

18:30 Зустріч з молоддю. Слово Святійшого Отця. Місце: площа перед церквою Різдва Богородиці на Сихові.

20:45 Приватна вечеря в палаті св. Юра. Нічний відпочинок.

Середа, 27 червня 2001 (Львів)

9:30 Божественна Літургія у візантійському обряді. Беатифікація. Проповідь Святійшого Отця. Місце: Іподром по вул. Стрийській.

13:00 Обід у палаті св. Юра з усіма католицькими єпископами України. Відпочинок.

17:45 Церемонія прощання на львівському летовищі.

18:00 Відліт до Риму. Вечеря в літаку.

20:00 Приліт до Риму.

ПІДГОТОВКА ДО ВІЗИТУ ПАПИ ТРИВАЄ

Вже тричі у митрополичих палатах у Львові представники організаційного комітету з приїзду Святійшого Отця Івана Павла II до України проводили прес-брифінги* для журналістів. На першій та другій зустрічах з ними у березні йшла мова про найголовніші етапи підготовки до цієї епохальної для нашого народу події. Порушувалися питання про фінансове забезпечення, про готовність об'єктів, де буде перебувати Папа, про саму програму візиту. Також на другому прес-брифінгу відповідальний за зустріч молоді з главою Католицької Церкви о.Йосиф Мілян детально розповів про програму цього масового заходу, який відбудеться 26 червня біля церкви Різдва Пресвятої Богородиці у Львові. Організатори розраховують на присутність Папи протягом півтора години. Вже розроблено макет імпровізованого престолу, створюється гімн з нагоди цієї зустрічі, планується участь популярних співаків. За дві години до приїзду високого гостя відбуватиметься культурно-мистецька програма, звучатиме духовна музика та пісні популярних виконавців. При цьому священики і молоді люди виступатимуть на теми цієї зустрічі.

5-7 квітня в Києві перебував представник Апостольської столиці кардинал Тучі. Меті його візиту, а також іншим питанням був присвячений третій прес-брифінг, який відбувся 11 квітня на Святоюрській горі. Спершу владика УГКЦ Юліан Ґбур, співголова організаційного комітету з приїзду Папи розповів про зустрічі кардинала як з делегаціями УГКЦ та РКЦ, так і з владними структурами у столиці України. Якщо на зустрічі з церковними достойниками гість з Ватикану обговорював релігійну сторону візиту Папи, то з урядом – питання суто технічні: протокол, погодження остаточного варіанту програми візиту. Вона зараз розглядається в Апостольській столиці і остаточний варіант програми буде оприлюднений найближчим часом. Владика РКЦ Маркіян Трофим'як у своєму повідомленні для журналістів наголосив на тому, що Папа приїжджає до Католицької Церкви обидвох обрядів: східного і західного, і тому не слід акцентувати на якомусь пріорітеті однієї сторони.

Схвально відгукнулися владики і про папську емблему, яку затвердили кардинали Любомир Гузар (УГКЦ) та Мар'ян Яворський (УГКЦ). Її авторами є кандидат історичних наук, голова Українського Геральдичного Товариства Андрій Гречило та Вітольд Єрмолович, фахівець комп'ютерного дизайну. У кольористичному вирішенні елементи емблеми поєднують офіційні барви України та Ватикану – синю, жовту та білу; розриви розділових кілець створюють своєрідний коридор, що підкреслює гасло візиту та відображає відкритість суспільства до діалогу з Апостольським престолом.

Також на цьому прес-брифінгу інформацію про хід підготовки до візиту Святійшого Отця надали заступник голови Львівської облдержадміністрації п.Володимир Герич та п.Іван Рудницький з Львівської міськради. Вони наголосили на тому, що у Львові вже проводяться підготовчі роботи на усіх об'єктах, де буде Папа: у митрополичих палатах (планують здати до початку червня), у парку культури ім.Б.Хмельницького, на Сихові та іподромі. Для цього з Києва вже надходять кошти. Вже затверджено проект вівтаря, на якому

*** Зустрічі журналістів з певними відповідальними особами, на яких переважно заслуховується якась інформація**

служитиме св.Літургії Святійший Отець, але часу залишилося не надто багато і тому оргкомітет щодня активізує зусилля для того, аби добре підготувати місто до візиту. Великої праці ще потребує план поселення паломників, бо для їх розміщення необхідно чимало приміщень.

На закінчення прес-брифінгу було репрезентовано інтернет-сторінку, де усі бажаючі зможуть почерпнути інформацію про візит Папи до України: **www.papalvisit.org.ua**

24 квітня відбувся черговий прес-брифінг. Спершу головний художник м.Львова п.Володимир Сколоздра, ректор Львівської академії мистецтв п.Андрій Бокотей, голова мистецької комісії церковного оргкомітету о.Зеновій Хоркавий розповіли про мистецьке оформлення Львова під час візиту Святійшого Отця. Автори проектів вівтарів на іподромі та Сихові п.Микола Рибенчук та п.Андрій Фейдаш розповіли про затвердження своєї роботи. Перед журналістами ще виступили Апостольський нунцій в Україні архиєпископ Микола Етерович, владика Юліан Ґбур та ін. Зокрема, представник Святійшого Отця в Україні висвітлив питання про оформлення того місця у Києві, де служитиме св.Літургію Папа.

Ігор СКЛЕНАР

АПОСТОЛЬСЬКІ ПОДОРОЖІ СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ ІВАНА ПАВЛА II

Австралія – 1986, 1995

АЗІЯ

Індія – 1986, 1999; **Індонезія і острови Маврітіуса** – 1989
Пакістан, Японія – 1981; **Папуа-Нова Гвінея, Острови Саломона, Таїланд** – 1984
Бангладеш, Сінгапур, Фіджі, Нова Зеландія, Сешеле – 1986
Південна Корея – 1984, 1989; **Філліпіни** – 1981, 1995; **Шрі-Ланка** – 1995

БЛИЗЬКИЙ СХІД

Єрусалим – 2000, **Сирія** – 2001

АФРИКА

Бенін – 1982, 1992; **Берег Слонової Кості** – 1980, 1985, 1990;
Буркіна Фасо – 1980, 1990; **Гана** – 1980; **Заїр** – 1980, 1985;
Кенія – 1980, 1985, 1995; **Єгипет** – 2000; **Нігерія, Габон, Гвінея** – 1982
Того, Центральна Африканська Республіка, Марокко – 1985
Зімбабве, Ботсвана, Лесото, Мозамбік – 1988
Камерун – 1985, 1995; **Мадагаскар, Реуніон (Індійський океан), Замбія і Малаві** – 1989
Нігерія – 1998; **Танзанія, Бурунді, Руанда** – 1990
Республіка Зеленого Клину, Гвінея-Бісау, Малі, Буркіна Фасо, Чад – 1990
Південна Африканська Республіка – 1995; **Папуа-Нова Гвінея** – 1995
Сенегал, Гамбія, Гвінея – 1992; **Ангола, Острови св.Томи** – 1992
Уганда, Судан – 1993

ЄВРОПА

Австрія – 1983, 1998; **Албанія** – 1993; **Бельгія** – 1985, 1995
Боснія і Герцоговина – 1997; **Великобританія** – 1982;
Голандія – 1985
Грузія – 1999; **Ірландія** – 1979;
Італія. Починаючи від 1978 року включно до 2001-ого, Папою було здійснено чимало візитів до святинь цієї католицької країни, до визначних і пам'ятних місць, на численні парафії, тощо.
Іспанія – 1982, 1984, 1989, 1993; **Ліхтенштейн** – 1985; **Литва, Латвія, Естонія** – 1993; **Люксембург** – 1985; **Мальта** – 1990, 2001
Польща – 1979, 1983, 1987, 1991, 1995, 1997, 1999;
Португалія – 1982, 1983, 1991; **Румунія** – 1999; **Сан-Маріно** – 1982
Скандинавські країни (Норвегія, Ісландія, Фінляндія, Данія, Швеція) – 1989
Словенія – 1996, 1999; **Турція** – 1979; **Угорщина** – 1991, 1996

Франція – 1980, 1983, 1986, 1988, 1996, 1997;
Німеччина – 1980, 1987, 1996
Хорватія – 1994, 1998; **Чехословаччина** – 1990
Чехія – 1995, 1997
Словаччина – 1995
Швейцарія – 1982, 1984, 1985

ПІВДЕННА АМЕРИКА

Аргентина – 1982, 1987;
Бразилія – 1980, 1982, 1991, 1997
Венесуела – 1985, 1996;
Колумбія, Санта-Лючія – 1986
Еквадор, Тринідат і Тобаго – 1985; **Перу** – 1985, 1988
Уругвай – 1987, 1988;
Чилі – 1987
Болівія, Парагвай – 1988

ЦЕНТРАЛЬНА АМЕРИКА

Домініканська Республіка – 1979, 1984, 1992
Коста-Ріка, Панама – 1983;
Гватемала – 1983, 1996
Гондурас, Гаїті – 1983;
Куба – 1998; **Мексика** – 1979, 1990, 1993, 1999
Нікарагуа – 1983, 1996;
Порта – Ріка – 1984
Сальвадор – 1983, 1996

ПІВНІЧНА АМЕРИКА

Канада – 1984, 1987
США – 1979, 1981, 1987, 1993, 1995, 1999

За книгами "15 років Понтифікату Івана Павла II. Події. Документи" (Люблін, 1993) та "Іван Павло II. Паломник духу" (Варшава, 2000)

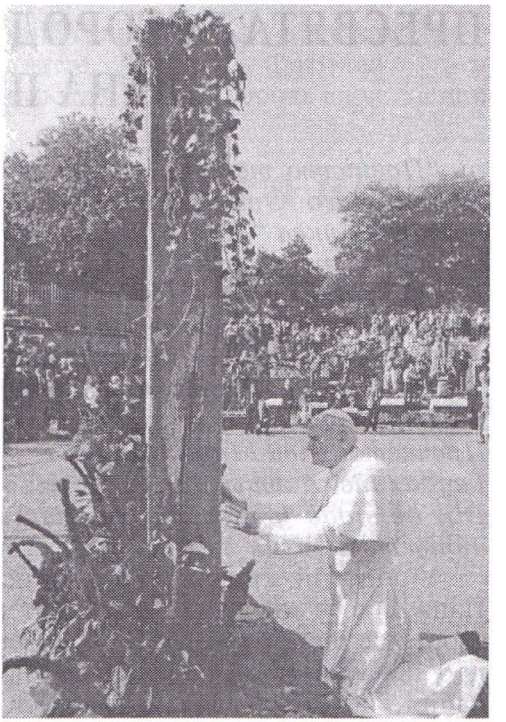

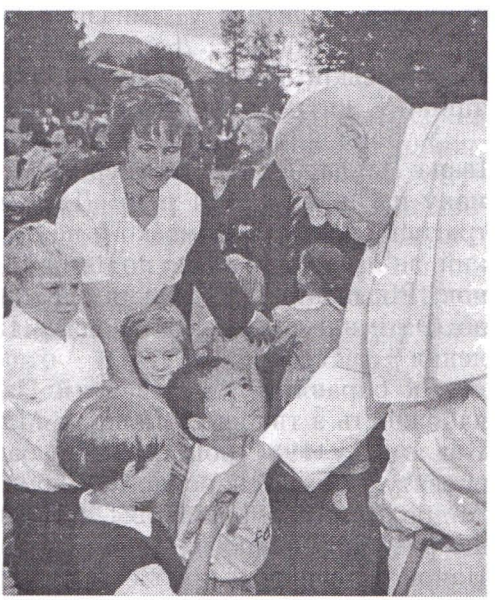

ПРЕСВЯТА БОГОРОДИЦЯ У ЖИТТІ ПАПИ ІВАНА ПАВЛА II

"Повністю твій" – таким є гасло Святійшого Отця стосовно Божої Матері. Буква "М" на папському гербі свідчить про вагоме місце Пресвятої Богородиці у житті Вселенського Архиєрея. Під час своїх апостольських подорожей Папа Іван Павло II відвідував і відвідує марійські святилища, молиться перед іконами з зображенням Пречистої Діви Марії. Фатіма, Люрд, Гвадалупе, Альтьотінг, Ченстохова... Він відвідав усі найбільші марійські віднустові місця світу.

У відомій книзі "Дар і таїнство" Папа описує значення Божої Матері на своїй життєвій дорозі: "Коли я говорю про початки мого священичого покликання, не можу звичайно забути про звертання до Марії..." Там само Святійший Отець згадує про парафіяльну церкву у рідних Вадовіцах, де у бічну каплицю часто приходив молитися у гімназійні роки. "...Коли я жив у краківській частині міста – Дебніках – то вступив у гурток вервиці при салезіянській парафії. Там особливо вшановувалася Марія як поміч-ниця у життєвих потребах..."

У роки керівництва Католицькою Церквою набожність Папи Івана Павла II до Богоматері ще більше зросла, особливо після замаху на нього у 1981 році. Для Святійшого Отця співпадіння того трагічного дня і фатімського не є випадковістю. Він вірить у глибокий зв'язок між цими подіями і дякує Божій Матері за порятунок. Рік пізніше, 13 травня 1982 року, Папа здійснює паломництво до Фатіми і складає там подяку Пресвятій Богородиці за оздоровлення і заступництво.

Як справжній "марійський Папа", який почерпнув марійську набожність з творів св.Людвіга Марії Гріньйона де Монфорта, Іван Павло II у 1984 році виконав бажану у Фатімському об'явленні посвяту світу Непорочному Серцю Марії. У книзі "Не бійтеся! – Андре Фроссар розмовляє з Іваном Павлом II" Папа висловлює ще раз свою надію на допомогу Божої Матері: "Коли мене обрали Папою і я пізнав проблеми Церкви, то був переконаний при цьому, що бажана перемога була б здобута завдяки Марії... Христос буде перемагати завдяки її посередництву, тому що він хоче, щоб

перемога Церкви у сучасному і прийдешньому світі з'єднувалася у ній... Я відчуваю, що між Ля Салетте, Людрдом і Фатімою – та у далекому минулому – нашою польською Ясною Горою існує тісний зв'язок".

ПРЕСВЯТА БОГОРОДИЦЯ У СВІТЛІ НАУКИ ПАПИ ІВАНА ПАВЛА II

У Ватикані Папа часто навчає про роль Пречистої Діви Марії і наголошує на Її заступництві. Одна з наук, виголошених у січні 1991 року, стосувалася того, які надії покладає св.Церква на Пресвяту Богородицю.

Будучи у марійських святинях світу Святійший Отець виголошував принагідні проповіді і науки про значення Божої Матері у житті усієї Церкви і кожного християнина зокрема. Приміром, у 1991 році у відомому на цілий світ португальському містечку Фатіма Папа промовив до численних вірних і духовенства повчання на тему "У світлі Фатіми нова євангелізація Європи". Під час апостольських подорожей багатьма країнами він також проповідував на марійські теми. Так, у 1990 році у бразилійському місті Вітторія глава Католицької Церкви застановився над роллю Марії як утішительки жертв насильства, яке часто має місце навіть у високорозвинутих країнах.

Вселенська Церква проводить міжнародні марійські і маріологічні конгреси у різних містах світу. З цієї нагоди Папа оприлюднює послання до його учасників.

Та найважливішим документом Святійшого Отця Івана Павла II на марійську тему є енцикліка "Redemptoris mater" – "Мати Відкупителя" (25 березня 1987 року). Це передусім богословський погляд на роль Богородиці у Божому плані спасіння. Основним стрижнем цієї енцикліки є біблійна призадума над сценами життя Богородительки, яка поступово переходить у розважання над значенням присутності Богоматері в житті Церкви. Ці роздуми стають водночас нагодою для порушення важливої екуменічної проблеми, що нею є маріологія і марійський культ. З одного боку Папа підкреслює спільність віри і традиції з православ'ям та старовинними Церквами Сходу, а з іншого - намагається розвіяти богословські сумніви протестантів, які, як відомо, навчають, що Марія була звичайною жінкою, а не Богородицею.

Отож, вшанування Пречистої Діви Марії Святійшим Отцем Іваном Павлом II протягом його життя і духовного служіння є вартим до наслідування не лише самим католикам, але й вірним і духовенству інших конфесій, аби вона дійсно стала "славою правовірних" і "заступницею і прибіжищем усіх християн".

За матеріалами українських і зарубіжних видань
підготував Ігор СКЛЕНАР

ВАСИЛІЯНСЬКИЙ ЧИН СЬОГОДНІ (6)

(Провінція отців Василіян св.ап.Петра і Павла у Румунії)

Василіянський Чин св.Йосафата розвивається не лише в Україні, але і серед слов'янських народів, де діють Церкви візантійського обряду. Не виняток і Румунія. Тут серед місцевих греко-католиків з 18 століття плідно працюють отці Василіяни. Так, у 1747 році у Блажі відкрито монастир св.Тройці, де лише мешкало кілька монахів. Невдовзі тут урядував владика Павло Арон, ЧСВВ, який подбав про заснування при цій монашій обителі двох шкіл – початкової і гімназії, а згодом і семінарії. Пізніше випускники цих шкіл були першими викладачами з Блажу для студентів і майбутніх професорів аж до Першої світової війни. Наприкінці 19 ст. монахи Василіяни в Румунії, подібно як і Галичині, були зреформовані, тобто відбулася їхня віднова. Вирішено підпорядкувати усі василіянські чернечі доми матірному монастиреві у м.Блажі. Іншим відомим василіянським осередком у Румунії був монастир у містечку Бік-Сад. Цей прикарпатський район був населений українцями на Мараморощині і обитель для них мала таке важливе значення, як, приміром, монастир отців Василіян у Мукачево для місцевих греко-католиків. Під час угорської окупації в Румунії діяли тільки монастирі в Обрежі і Прислопі, які утворювали містопровінцію.

У 1937 році в Апостольській столиці видано декрет про утворення Румунської Провінції отців Василіян, підпорядкованої безпосередньо отцю-Протоархимандриту у Римі. У 1948 році вона налічувала 19 отців, 13 братів-помічників, понад 80 новиків, 35 кандидатів. Та настали часи лихоліть, бо УГКЦ в Румунії теж переслідувалася комуністами. Монахи Василіяни діяли підпільно. Після легалізації нашої Церкви і до нині місцева влада не повернула жодного монастиря Чину св.Василія Великого, які належали їй до 1948 року.

Зараз Румунську Провінцію отців Василіян очолює о.Йосиф Пурпур. Провінційний дім лише будується і знаходиться у м.Клуж-Напока. Тут проживає найбільше число отців Василіян. Загалом ця Провінція нараховує 35 членів – 24 отці, 2 диякони і 9 братів. Кілька єромонахів і братів вивчають філософію і богослов'я за кордоном. Незважаючи на те, що у Румунії немає для монахів-Василіян відповідних умов для нормального життя і навчання, є проте духовні покликання. У новіціятському домі у м.Молішеті, який ще не довершений, проживає 8-9 осіб, серед яких два новики. Кілька років тому посвячено церкву у Прилозі, а при монастирі Вісуя проживає два стареньких отці.

Хоча труднощів у віднові монашого життя у цій Провінції достатньо, вона молода і має гарні перспективи.

о.Іван АЛЬБУ, ЧСВВ

ІЗ ЖИТТЯ ВАСИЛІЯНСЬКИХ СТУДЕНТІВ У ПОЛЬЩІ

У Великому Тижні, спочатку у Перемишлі, а потім у м. Варшаві, де навчаються понад півсотні майбутніх священиків Василіянського Чину, побував з візитом о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ. У свій час він був магістром новіціяту для деяких з них у Крехівському монастирі. Як у Перемишлі, так і у Варшаві, навчальний процес триває 6 років. Після п'ятого року навчання василіянські студенти отримують дияконські свячення.

У м. Перемишлі є один диякон – Кирило Опричний, який зараз навчається на повному курсі богослов'я.

У Варшаві зараз є три диякони – це Бенедикт Митник, Сергій Крутовський та Ієронім Горобець, який, до речі, родом з Кіровограда.

І в Перемишлі, і у Варшаві – студенти навчаються у римокатолицькій дієцезальній семінарії, а проживають і моляться у василіянських монастирях, які до студійних умов дуже добре пристосовані. Більшість з них прибуде до України з нагоди візиту Папи. Семеро з них 20 травня цього року складатимуть професію довічних обітів.

Після від'їзду з Польщі о. Й. Воротняка до студентів Василіян завітав протоархимандрит о. Діонісій Ляхович, ЧСВВ.

ДИЯКОНСЬКІ СВЯЧЕННЯ У ХОРВАТІЇ

В столиці Хорватії – м. Загребі вже 9 років навчаються василіянські студенти. Відразу після празника Пасхи відвідали їх отець-протоігумен в Україні Йосиф Будай, отець-місіонер Йосафат Воротняк, ЧСВВ.

В суботу, 21 квітня, у каплиці студійного дому отців Єзуїтів у Загребі склав професію довічних обітів бр. Корнилій Яремак, ЧСВВ, який віднедавна запрошений у члени редколегії часопису "Місіонар", а також є активним співробітником телерадіокомпанії "Милосердя і час".

Сам брат Корнилій родом з с. Радча, що поблизу м. Івано-Франківська. Ось уже 6 рік він вивчає філософію і теологію у Колегії отців Єзуїтів у м.Загребі.

23 квітня бр. Корнилій Яремак і бр. Пантелеймон Саламаха, ЧСВВ отримали з рук єпископа Славомира Мікловша дияконські свячення. Цей єпископ є ординарієм Крижевської єпархії для всіх греко-католиків, які проживають на території всієї колишньої Югославії, за винятком Македонії (вона недавно отримала статус Апостольської Адміністрації. Першим Апостольським Адміністратором для місцевих греко-католиків став єпископ Йоаким Гербут).

Святу Літургію з владикою Славомиром співслужили 14 священиків УГКЦ, ректор згаданої Колегії о.Петро Відовіч, колишній ректор о.Валентин Позаїч та інші.

Щирі вітання з 30-літтям єпископської хіротонії засилають отці Василіяни з України і редколегія часопису "Місіонар" Преосвященному владиці Василю Лостену, єпарху Стемфорда (США). Бажаємо многих та благих літ!

Він народився 11 травня 1930 року у м.Чесіпак-Сіті (США). Навчався у духовній семінарії св.Йосафата і Католицькому університеті Америки у Вашингтоні у 1953-1957 рр., а у 1980 р. в університеті Пресвятого Серця у Бріджпорті отримав почесний ступінь. Висвячений на священика митрополитом УГКЦ Костянтином Богачевським у Філадельфії 10 червня 1957 року. Працював помічником пароха катедрального собору Непорочного Зачаття у тому ж місті (1957-1961), парохом храму Покрови Пресвятої Діви Марії у м.Брістолі (1961-1962), парохом церкви св.Михайла у Нью-Джерсі (1964), при цьому ще був секретарем архиєпископа Філадельфії, архиєпархіальним консультором та ін. Титул монсиньйора був наданий йому Папою Павлом VI у 1968 році. Призначений помічником єпископа Філадельфії у березні 1971 року, а хіротонізований 25 травня того ж року митрополитом Амброзієм Сенишиним, єпископом Ярославом Ґабро і єпископом Михайлом Дудиком. У 1976-1977 рр.владика Василь був апостольським адміністратором Філадельфії, а з 20 вересня 1977 року виконує служіння Стемфордського єпарха УГКЦ.

НОВИЙ ЄПИСКОП ДЛЯ ЗАКАРПАТТЯ

Нещодавно Святійший Отець іменував довголітнього працівника Конгрегації Східних Церков монсеньйора о. Юрія Джуджара єпископом-помічником Мукачівським. 19 березня у базиліці Св. Петра у Римі він з шістьма іншими отримав єпископські свячення з рук Папи Івана Павла II.

Після свого приїзду в Україну новий єпископ відслужив урочисту Архиєрейську Службу Божу у м.Мукачево в Світлий Понеділок. З ним співслужили єпископ-ординарій Тернопільський Михаїл Сабрига, єпископ-ординарій Коломийсько-Чернівецький Павло Василик, єпископ-ординарій Мукачівський Іван Семедій, єпископ-ординарій Івано-Франківський Софрон Мудрий, ЧСВВ та єпископ-ординарій Бучацький Іриней Білик, ЧСВВ. З ними співслужили численні священики Мукачівської єпархії та гості. Церква Успіння Пресвятої Богородиці в Мукачево виявилася затісною, хоча переважно вона досить простора у звичайні дні у часі Богослужень.

З приходом нового єпископа, який родом з Югославії (але його пра-пра-прадури – із Закарпаття), в Мукачівській єпархії пожвавиться духовна робота по відродженню і плеканню віри, як між дітьми, так і дорослими. Для цього є всі підстави. Канонізація Святійшим Отцем під час його візиту до України ісповідника віри владики Ромжі дає для цього добре підґрунтя, бо у небі вірні Мукачівської єпархії будуть мати відтепер надійного заступника і помічника в усіх своїх справах.

МІСІЇ У С. СТРІЛКИ СТАРОСАМБІРСЬКОГО РАЙОНУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Наприкінці Великого Посту у цьому мальовничому гірському селі відбулася великопісна духовна віднова, яка була першою за всі роки незалежності України (в радянські часи місії не практикувалися, бо УГКЦ знаходилася в підпіллі).

Зворушливі проповіді про Закон Божий голосив отець Онуфрій Репецький, який вже кілька років душпастирює на Харківщині. Він сам родом з Хмельниччини. З ним дуже успішно співпрацювали і допомагали у духовній праці сестри Катехитки Св. Анни Агнета та Мирослава. В с. Стрілках є дві церкви – обидві греко-католицькі. Місійні науки проводилися в обох храмах і до св. сповіді приступило дуже багато людей.

На закінчення св. місій прибула ще одна група місіонерів у складі о. Й. Воротняка, ЧСВВ та сестер Служебниць з Югославії з провінції Св. Йосифа. Вони в попередні дні голосили святі місії у с. Долішному Стрийського району. Одна із сестер – це кандидатка Наталя Саноцька, – родом з с. Стрілок, але виросла і виховувалась у м. Кристинополі. Надіємося, що ця зворушлива духовна подія, тобто реколекції, надовго запам'ятаються вірним цього гірського села.

РЕКОЛЕКЦІЇ У СЕЛІ КОРОСНО

Нещодавно в Стрийській єпархії УГКЦ у селі Коросно Перемишлянського району проходили реколекції. Небагато є таких міст чи сіл, де щорічно вони проходять. Але за старанням пароха о. Василя Козака у с. Коросно уже декілька років отці Василіяни виголошують духовні науки, які глибоко вкорінюються у душах вірних. Молитовним співом парафіяни храму Різдва Івана Хрестителя зустріли о. Терентія Довганюка, ЧСВВ із Жовківського монастиря та братів Крехівської обителі Антонія і Теодосія. Отець-місіонер голосив науки та сповідав вірних, а брати мали зустрічі із дітьми та молоддю у школі, біля церкви. Закінчилась реколекції урочистою службою Божою. На цю відправу прийшло багато вірних, а до Причастя приступило 228 осіб. А ось уривки із деяких учнівських творів, написаних після реколекцій: "Кожному із нас, а зокрема мені, дуже сподобались настанови, які давав о. Терентій Довганюк. До кожного серця прийшло натхнення ще більше любити Бога..."(Софійка). "Особисто я для себе взяла багато із цих реколекцій, думаю, що всі ці зернини добра і любові, які засівали о. Терентій, брати Феодосій і Антоній проростуть добрими вчинками не тільки у моєму житті, але й інших..." (Юля).

бр. Теодосій ГРЕНЬ, ЧСВВ

СЛІДАМИ ХРИСТА ПІД ЧАС РЕКОЛЕКЦІЙ

В місті Херсоні у василіянській церкві св. Володимира Великого нещодавно відбулася св. місія, яку проводив о. Роман Шелепо, ЧСВВ на запрошення ігумена о. Доротея Стиранця, ЧСВВ.

Привітно і з радістю парафіяни нашої Церкви зустріли отця-місіонера. За ці кілька днів люди почерпнули багато корисного з проповідей та духовних повчань, збагатилися духовно. Двічі на день поспішали вони на науки, щоб як "спраглі олені" напитися з джерела Божого Слова, посповідатися і прийняти Євхаристійного Ісуса в св. Причасті.

Особлива набожність наповняла людей під час Хресної дороги, коли під проводом о. Романа вони розважали над "Сімома останніми словами Ісуса Христа".

Прийнявши під час реколекцій небесну благодать і допомогу, скріпилися у вірі, зміцніли в надії, наповнили серця вогнем Божої любові не тільки вірні нашої греко-католицької церкви, а й брати римо-католики із церкви Найсвятішого Серця Ісуса. Приїхала також до нас з місією Апостольства Молитви ревнителька із Червонограду п. Марія Мудрейко з братства Неустанної Помочі Діви Марії.

Дух єдності та миру панував завдяки посвяті цієї місії та усієї громади Непорочному Серцю Марії, яка з материнською турботою веде нас через свого Сина до славного воскресіння заради примноження слави Отця.

Висловлюємо щиру подяку за неоціненний дар Божих ласк під час духовної обнови через дбайливий місійний провід отців Василіан. "Ми знайшли Того, що Його полюбили наші душі і йдемо за Ним, щоб злучитися навіки у святій любові".

С. Вероніка Н.

Першого травня цього року припадає річниця відходу у вічність відомого місіонера о.Ісидора Гончара, ЧСВВ, який жертвенно працював на Херсонщині впродовж багатьох років. З цієї нагоди публікуємо вірш однієї вірної нашої Церкви зі Східної України.

Пам'яті отця Ісидора Гончара, ЧСВВ

Навіщо заклали камінням твій гріб?
Земля у Херсоні м'якіша й тепліша,
Тобі ж золочівська була наймиліша
І рідним тернопільський був тобі хліб.

В незорані душі і в очі незрячі
Ти сіяв Любов. Пригортав тих, хто плаче.
Й мене пригорни, і сестричку духовну,
Бо очі й серця наші сліз щирих повні.

В чернечому храмі василіянина
Ти був нам за батька, за брата, за сина.
Дорога від храму – до неба дорога.
Ти вів за собою невтомно до Бога.

На гробі твій хрест пахне щедро смолою,
А хто ж нам тепер словом рани загоїть?
Та марною жертва земна не буває,
Пішов ти в небесну мандрівку до раю.

Ганна ГАЙВОРОНСЬКА,
вірна УГКЦ м. Луганська

МУЗЕЙ ПИСАНКАРСТВА І УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВАНОК

Духовна та мистецька спадщина с. Дарії Дубляниці монастиря сестер Студійського Уставу у Львові

... Над старовинним містом Львовом повільно пливе мелодійний передзвін церковних дзвонів. За Божим Провидінням на теренах Галичини воскресли з руїн храми, монастирі. Вони стали справжніми осередками духовності, скарбницями великих надбань культури, мистецтва нашого народу, давніх українських звичаїв і традицій. Так, зокрема, при Свято—Покровському монастирі сестер Студійського Уставу м. Львова відкрито унікальний музей — виставку писанок, мистецької спадщини колишньої ігумені монастиря "Свята Покров" сестер Студиток (Дандак Канада) с. Дарії Дубляниці.

На світлині: тріо сестер Дубляниць (крайня зліва – с. Дарія)

Впродовж всього життя сестра Дарія, перебуваючи далеко від рідної землі, в Канаді, збирала чудові візерунки української вишивки, вишивала серветки, обруси, ікони, хоругви. Вона була також неперевершеною майстринею писанкарства. Її писанки були справжніми витворами мистецтва. Сьогодні зразки її писанок зберігаються в багатьох країнах світу. В серці монахині горів невгасаючий вогник любові до Бога, рідної України, віри в те, що на рідній землі засяє сонце релігійної свободи. Заповітною мрією с. Дарії було передати свою духовну і мистецьку спадщину в Україну. Тепер завдяки зусиллям монахинь Свято—Покровського монастиря відкрито виставку—музей її мистецьких доробків. Відвідувачі музею мають можливість відчути духовну радість Воскресіння, яку несе писанка, милуватися барвистими вишиванками, гарними іконами, написаними фарбами на полотні, хоругвах с. Дарією.

Стежина отчої домівки

В кожної людини є свій рідний край, отча домівка, де народилась, де росла, слухала колискових матері, навчилась перших молитов до Бога. Чи не наймиліші спогади дитинства у Дарії були пов'язані з Перемишлем. В родині гімназійного учителя іноземних

мов Дубляниці виховувалось чотири доньки. Змалечку батьки зуміли прищепити їм любов до Бога, України, наших звичаїв і традицій. Згодом в 1939 р. родина переїхала до Англії, а звідти у 1953 році — в Канаду, м. Торонто. Часто в родині Дубляниць збирались переселенці з України, щоб поспілкуватись, послухати мелодійні українські народні пісні у виконанні сестер Маркіяни, Марти та близнят Дарії і Ліди. Дівчата отримали добре виховання і освіту, брали активну участь у Пласті, жіночих організаціях, а також співали у церковних хорах. Господь обдарував Дарію багатьма талантами. Вона швидко оволоділа кількома іноземними мовами, мала неабиякі музичні здібності, прекрасно грала на фортепіано та співала.

В цей час до Риму із заслання повернувся Блаженніший кардинал Йосиф Сліпий. На його прохання допомогти у впорядкуванні церкви, бібліотеки, радо відгукнулась група жінок з діаспори, серед яких була і Дарія. Вона привезла з Торонто свої вишиванки, які стали окрасою Божого храму. Любила вона молитись у тиші храму, вслухатись у мелодійні церковні пісні. Відчувала у серці незбагненну духовну радість. Можливо, саме тоді зароджувались у її серці ті перші паростки майбутнього покликання.

Обручниця Христа

Різними стежинами, часом у дивний, з людських міркувань, спосіб, приходять люди, щоб служити Богу. Великий вплив на майбутній вибір життєвого шляху дівчини мав Блаженніший кардинал Йосиф Сліпий. Він запропонував Дарії стати черницею монастиря сестер Студиток. Вона була зворушена такою пропозицією, роздумувала над тим, чи зможе гідно служити Богу, Церкві. Допізна молилась у невеликій каплиці, просила поради у Бога і відчула у серці

На світлині: експозиції музею

поклик Ісуса: "Іди за мною". Так вона вирішила обрати монашу стежину життя.

Новіціят проходила у Бенедектинському монастирі, який став для неї справжньою школою духовного вишколу. Багато часу проводила на молитві, читанні Святого Письма, навчанні італійської мови, а у вільні хвилини вишивала, розписувала писанки, малювала.

Одна з найбільш хвилюючих подій у житті Дарії Дубляниці сталось на празник Благовіщення 1971 року. Вона прийняла з рук Блаженнішого кардинала Йосифа Сліпого монашу мантію Студиток. Так вона стала Обручницею Христа, посвятивши своє життя служінню Богу.

На службі Богу і Церкві

Сестру Дарію направили настоятелькою новоствореного монастиря у Крефель—Траар (Німеччина). Перебуваючи там, вона свято берегла українські звичаї і традиції. Часто виступала перед місцевим населенням з лекціями, де розповідала про Україну, організовувала виставки вишивок і писанок, навчала молодь церковних пісень, гаївок, писанкарства. Любили її люди за добре серце, за жертвенність, прагнення допомогти. Цей католицький жіночий монастир проіснував там майже 10 років, а згодом припинив свою діяльність через пожежу.

Сестра Дарія виїхала у 1981 році до Канади, оселилася в монастирі сестер Студиток в мальовничій сільській місцевості Дандак, неподалік Торонто. В монастирі жило лише кілька сестер, які самі впорядковували старий двоповерховий будиночок під монастир. Сестра Дарія щодня відбувала повне монаше правило, а потім працювала, жодної хвилини не сиділа без діла, навіть, перебуваючи важко хворою. Допомагали їй у праці жінки з "Української ліги жінок", які продавали її писанки, вишивки, допомагали впорядковувати зібрані с. Дарією пісенники стрілецьких, козацьких пісень, колядок, гаївок тощо.

Серцем лину в Україну милу...

Невимовну радість у серці відчула с. Дарія, коли почула вістку про те, Україна стала вільною незалежною державою, що відкриваються храми, монастирі. В гостинній кімнаті, де була каплиця перед іконами Ісуса Христа і Богородиці засвітила свічки, довго, молилась з сестрами, дякуючи Богу за великий дар віри, любові, за рідну Україну. По її щоках повільно котились сльози. Це були сльози радості, які переповняли все її єство. Відтоді с. Дарія мріяла про те, що справу її життя продовжуватимуть сестри-монахині в Україні, що свою велику мистецьку спадщину передасть на рідну землю. Згодом вона дізналась про монастир Студійського Уставу у Львові, вирішила познайомитись з сестрами. На її запрошення в серпні виїхали в Канаду сестри Хризантія Гнатів та Юліта Похудей. *Теплим серпневим вечором 1989 року, – згадує с. Хризантія, – ми прибули в Дандак. Назустріч нам вийшла висока стрункa монахиня – с. Да-*

рія, члени місцевої української діаспори з свічками у руках, минули сосновий лісочок, побачили монастир, де росли два велетенські кедри, зайшли в каплицю, де спільно заспівали: "Величає душа моя господа..." В монастирі на стіні висіли портрети кардинала Йосифа Сліпого і Митрополита Андрея Шептицького, милували зір вишиванки, шафи з писанками.

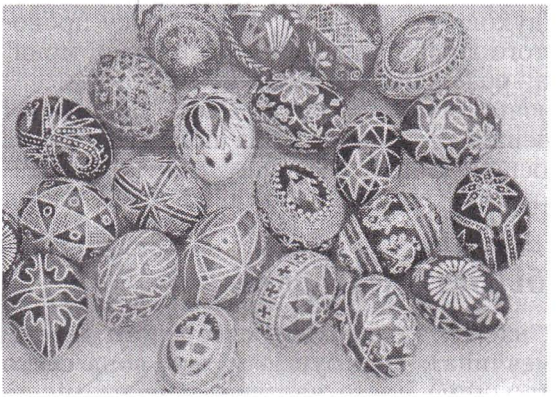

На світлині: писанки сестри Дарії

12 грудня 1993 р. сестра Дарія Дубляниця відійшла по вічну нагороду до Господа. Її мистецька і духовна спадщина була передана в Україну.

Щоб радістю зігрівати серця

Переступаючи поріг виставкового залу при монастирі, де зберігається мистецька спадщина с. Дарії, мимоволі проймаєшся духовною радістю. Привітна молода монахиня с. Галина Припутницька знайомить нас з експозиціями виставки. На чільному місці висять десять ікон, написаних фарбами на полотні с. Дарією. Серед них Христос–Учитель, Богородиця–Одигітрія, Володимирська, Казанська, Корсунська чудотворні ікони та ін. Тут же зберігаються фелони, ризи, вишиті її руками. Майстерно вишиті хоругви Ісуса Христа, Матері Божої Неустанної Помочі, де використана аплікація з кусочків тканини, оздоблена золотою ниткою, художнім швом. Зібрано чимало взірців вишиванок різних теренів України (галицька, буковинська, яворівська), ткані рушники, серветки.

В бібліотечці музею – пісенники, укладені с. Дарією з українськими народними, стрілецькими, козацькими піснями, гаївками, веснянками, жниварськими піснями. Також є окреме видання "Збірник пісень для пластової молоді" тощо. Поряд з духовною літературою, Святим Письмом зберігаються твори Т. Шевченка, Л. Українки, з яких вона черпала мудрість. Чимало є наукових книг багатьма мовами про ікони, іконографію, писанки та ін.

Чільне місце на виставці займає експозиція "Писанки", де зібрано близько 10 тисяч натуральних писанок з різних теренів України (гуцульські, лемківські, прикарпатські...). Кожна з них неповторна з своєрідним рисунком на білому, червоному, зеленому фоні. Це справжні витвори мистецтва, які збирались впродовж багатьох років. Вони ніби єднають невидимою ниточкою багато поколінь українців, даруючи радість Христового Воскресіння.

Ольга КРАК

МАТИ БОЖА ДОБРОЇ РАДИ

Пресвята Богородиця має багато титулів, серед яких є Мати доброї ради.

Божа Матір є порадницею для кожної своєї духовної дитини в особистих справах, у справах вибору стану і у суспільних справах.

В особистих справах

Людина не завжди може сама собі допомогти і тому шукає якогось порадника. Навіть Святе Письмо говорить про те, що слід радитися у Бога і людей. Серед семи дарів Святого Духа один є дар ради. Та, на жаль, чимало християн, навіть і побожних, не шукають допомоги ні в Пресвятої Богородиці, ні в добрих людей, ба навіть ні в Святого Духа. Натомість ходять до різних гадалок, ворожбитів та усяких хитрунів, які ласі на легкий заробіток. Тим самим принижують свою людську і християнську гідність. Таке ходіння до тих ясновидців засвідчує про їхню малу віру. Порядні віруючі люди користають з порад Пресвятої Богородиці. Наприклад, під час однієї св.місії побожна мати брала участь у всіх місійних науках і плакала. Коли о.місіонер запитав її: "Чому плачете?", жінка відповіла: "Моя дочка ні за яку ціну не хоче прийти ні на одну з духовних наук". Отець сказав їй, щоб вона не плакала, а пішла і навколішки стала перед іконою Матері Божої, просила поради. І на диво того дня дочка прийшла і на науку, і приступила до св.Сповіді.

У виборі стану

Нині спостерігаємо численні родинні трагедії - руїни сімей. Коли когось з тих знедолених запитати: "Чому тебе таке лихо спіткало?", як правило почуємо відповідь: "Не було мені з ким порадитися, мене обманули". Не раз ми у житті зустріли таку людину, яка погордила порадою батьків. Вона каялася, але пізно. Чимало людей кажуть ще так: "Був би я знав, то обрав би монашу дорогу, але ніхто мені не порадив". Пресвята Богородиця може найкраще допомогти обрати правильну життєву дорогу. Таких шляхів є три: подружній, монаший і самотній. Про це, до речі, прекрасно написано у книжці "Вибір майбутнього", яка вийшла друком недавно у видавництві "Місіонер".

У суспільних потребах

У Старому Завіті читаємо, що коли ізраїльтяни питалися поради у Господа і його пророків, то долали своїх ворогів і проживали у мирі і злагоді. Однак були часи, коли вони зверталися до Ваала і фальшивих пророків, тоді їм усе йшло наперекір. Перший ізраїльський цар Савло, який погордив порадою пророка Самуїла, а звернувся до фальшивих пророків, загинув разом зі своїм родом.

У наших часах ми не менше як Ярослав Мудрий і наші славні князі потребуємо доброї поради і вказівок у ділянках церковній, політичній, економічній, культурній. Отож, звертаймося за порадою до Пресвятої Богородиці, як вони це уміли робити у давнину. Власне, саме Її веління у Люрді, Фатімі, а ще раніше у Зарваниці, Гошеві та інших чудотворних місцях подають усім нам вельми спасенні поради, як рятувати Церкву, народ і людство. Отож, прислухаймося до вказівок Матері Божої доброї ради, зокрема у цьому марійському місяці.

о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ

ЩО РОБЛЯТЬ КАНДИДАТИ Й НОВИКИ В МОНАСТИРІ?

Якщо відповісти коротко, то вчаться любити:

1) молитву. – А вона є різна: розважання, молитвослов, іспити сумління, духовне читання, відвідування Пресвятої Євхаристії, вервиця, правило св. Пахомія ("Ісусова молитва"), молебні, акафісти, похоронні відправи... А понад усе – св. Літургія;

2) працю. – Щоб уявити собі засяг монастирських робіт, варто перерахувати усі "пункти" праці, де задіяні кандидати й новики. При деяких працях з ними є старші браття (новомонашествуючі і професи). В багатьох випадках брати виконують по декілька обов'язків. Отож, перерахуємо: фірта (два брати), розмовниця (2), захристія (3), інтенції (2), кухня (5), пекарня (2), лазарет (1), палітурний "цех" (3), різбярська майстерня (2), кравецька майстерня (1), шевська майстерня (2), реставраційна майстерня (1), комірник (1), склад (2), офіс (2), будиночок для гостей (2), перукарня (2), фотолабораторія (1), догляд за квітами і садом (3), пасіка (2), архів (3), пральня (1), відеотека (1), Василіянський Фонд Допомоги (2), хроніка (1), Марійська дружина в Крехові (1), Марійська дружина с. Майдан (2), катехизація в школі (1), екскурсоводи (14).

Крім того, брати утримують в зразковому порядку церкву і монастир, прилеглу до них територію, а також цвинтар, Хресну дорогу, джерело і працюють на фільварку; відвідують бідних і одиноких людей; приймають активну участь у різдвяних виступах (вертепи) і під час відпусту (на "теплого" Миколая).

В кого добрий голос – співає в хорі братів; а в кого поетичний хист – відвідує літстудію "Крехівські дзвони" (при монастирі).

Новомонашествуючі і брати професи є наставниками для кандидатів і новиків: в реставраційній майстерні, в офісі, Марійській дружині, в догляді за квітами і садом, в кухні і пекарні.

Як бачите, дорогі читачі, в нас є що робити! Богу дякувати, що і є кому робити. Старші вчать молодших – і це вже традиція.

о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ,
магістр Крехівського новіціяту

* * *

"Історії покликань". (Мова оригіналу збережена!)

Історія покликання №4

Я, ..., ходивши до церкви, відчув в собі поклик служити при церкві. Пізніше я зустрів отця ЧСВВ в Івано–Франківську і цілий час якби до нього був прив'язаний навіть ідучи до церкви у своєму селі, я уявляв собі біля церкви монастир.

Закінчивши середню освіту, я цілий рік ходив і роздумував, як маю вступити до випробування в монастирі.

Історія покликання №5

З малого віку мене виховувала моєї мами рідна сестра... Вона ходила дуже часто до церкви і брала мене зі собою на Службу Божу. Ще з того малого віку я хотів стати священиком. Минали роки і в нас відкрився старий костел. Мене потягло покликання Боже до нього. Я відвідав першу Службу Божу в ньому. Мені дуже сподобалося і я став міністрантом. ... Я добровільно охрестився в костелі... Одного разу мені принесли брошуру про крехівський монастир. Прочитавши, я вдома сказав, що піду в монастир, але мати трохи опиралася, і я лишився дома.

Пройшов рік, і до мене підійшла одна людина, в якої учився син в цьому монастирі, і сказала мені, що я покликаний до служби Богові. Вона не пожаліла коштів, щоб привезти мене до цього святого місця, яке зветься монастирем.

Історія покликання №6

Я, ..., народився у місті .... а потім жив з батьками в селі ... Там виріс і виховувався. Слова "священик", "лікар" завжди були пошановані у моїй родині. Мої батьки хотіли, щоб я став священиком. Змалку мене батьки водили до церкви. З того часу я підріс і почав читати біблійні книжки.

В одинадцятому класі я ще вагався чи вибирати таке життя, яке є тісно пов'язане з Богом... І остаточно вирішив піти до монастиря. Почав готуватися до вступу. Якщо була можливість, то ходив до церкви на Утреню та Вечірню. Старався на протязі місяця січня щоденно бути на св. Літургії. У березні мене завезли до Крехова. Господи Ісусе Христе, допоможи мені у моєму виборі.

На світлині: під час облечин у Крехівському монастирі

"УМЕРТИ ЗА ХРИСТА - ЗНАЧИТЬ ВІЧНО ЖИТИ"

(Закінчення. Початок у ч. 4 за 2001 р.)

В матеріалах беатифікаційної біографії єпископа Теодора Ромжі, складеної отцем Ласло Пушкашем, на підставі архівних документів простежено підготовку до фізичного знищення греко-католицького архиєрея. Організатором вбивства був горезвісний начальник 4-го розвідувально-диверсійного управління Держбезпеки СРСР Павло Судоплатов.

Перед празником Христа-Царя єпископ Теодор Ромжа відправляється до села Лавки Мукачівського району, аби посвятити після капітального ремонту церкву. Маршрут ворогам Церкви був наперед відомий. Священики відмовляли владику від небезпечної поїздки, проте той вирішив їхати особисто. В неділю 26 жовтня 1947 року після освячення храму і Архиєрейської Літургії парафіяни з тривогою попередили, що на краю села видно чужих мужчин у військовій формі й автомашини. Та владика приймає рішення повертатися каретою наступного дня до Мукачева. Вранці у понеділок вірники знову попередили, що невідомі особи продовжують підстерігати. Виїхали в бік села Іванівці. Тодішній семінарист, отець Михайло Маслей у своїх споминах розповів про навмисний наїзд автомобіля "Студебекер" на карету, де сидів він, Преосвященний Теодор Ромжа, о.Андрій Березнай та інші. Нападники почали бити поранених духівників металічними предметами, але при появі поштового автомобіля припинили знущання, вони сіли до легкової машини й зникли. Поштовики і надбіглі з села люди надали потерпілим першу медичну допомогу і відвезли їх до Мукачівської лікарні. Головний лікар хірургічного відділення Олександр Фединець і його колеги зробили все можливе, аби врятувати поранених.

В Ужгородському Василіянському жіночому монастирі живе сестра Теофіла Марія Манайло, яка була тоді головною медсестрою в лікарні, де доглядали за пораненими. Черниця добре пам'ятає, що у владики Теодора найбільш пошкодженою виявилася голова.

Через кілька днів стан здоров'я хворого покращився. Тим часом у вищих ешелонах комуністичної влади вирішують завершити операцію по фізичному знищенню єпископа Ромжі. Вночі 1 листопада 1947 року під час обходу організаторам вбивства вдалося на декілька хвилин віддалити від владики черниць василіянок і силоміць отруїти його. Отець Даниїл Бачинський, ледь опритомнівши, повів: "Була тут дівчина і піднесла щось до рота владики." Згодом після одужання священик пригадав, що при наближенні санітарки єпископ, наскільки мав сили, запротестував: "Не надо, не надо!" "О, Ісусе!" - такими були його останні слова.

Похорон владики Теодора 4 листопада 1947 року в Ужгородському катедральному соборі перетворився у маніфестацію протесту проти червоного терору. Поховали тіло єпископа у крипті храму.

Єпископ Теодор Ромжа став прикладом ісповідництва не тільки для вірників Мукачівської єпархії, а й для всіх греко-католиків в Україні й поза її межами. За справу беатифікації владики-мученика взялися вихідці з їхнього краю в Пітсбурзькій митрополії у США. Після легалізації греко-католицьких структур в Україні Апостольський Престол дозволив офіційно продовжити беатифікаційний процес в Мукачівській єпархії. Єпархіальну комісію по беатифікації очолив єпископ Іван Семедій, до неї увійшли отці Василь Пушкаш, Юрій Сабов, Йосиф Васков. 8 листопада 1997 року єпископ-ординарій Мукачівської греко-католицької єпархії Іван Семедій та о. Янош Севке із Будапешта, член монашого чину салезіян – постулятор, який понад два роки займався збором беатифікаційних матеріалів, подали до Священної Конгрегації у справах святих упорядковані документальні матеріали по визнанню священномучеником Слуги Божого єпископа Теодора Ромжі.

Культ Слуги Божого єпископа Теодора набув широкого поширення не тільки на Закарпатті, а й в сусідніх державах – Угорщині та Словаччині. Біля села Іванівці на місці терористичного акту щодо владики Теодора Ромжі встановлено пам'ятник, створений скульптором Михайлом Беленем. Щороку тут відбуваються багатотисячні пропам'ятні урочистості. Побожні закарпатці моляться і прославляють Слугу Божого у віршах і піснях. Від високих карпатських перевалів до берегів Тиси чути рядки:

"Теодоре, мученику,
Отче добрий наш.
Захищав Ти віру предків
І моливсь за нас...

Просим Тебе, Теодоре,
Просим у всяк час:
Випроси у Бога ласку
Нам послати благодать."

Кость ЧАВАГА
(За матеріалами Управління Мукачівської греко-католицької єпархії)

Від редакції: *Преосвященний владика Теодор Ромжа належить до числа тих духовних осіб, яких Святійший Отець Іван Павло II, сподіваємось, незабаром проголосить блаженними, а згодом святими.*

ПОКОРА СЛУГИ БОЖОГО АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Цей рік проголошений роком Слуги Божого митрополита Андрея Шептицького, великого діяча на церковно-унійному та національному полі. Він намагався визначити суть і буття Церкви та відповісти на питання: "Хто ми є, Христа ради? Куди ми повинні прямувати як спільнота віри, надії, любові?" В своєму пастирському посланні, написаному 2 серпня 1899 року у Станиславові, Митрополит заявив: "Я Українець з діда-прадіда. А Церкву нашу та святий наш обряд полюбив цілим серцем, присвятивши для Божої справи ціле своє життя. Отже знаю, що під цим оглядом не міг би я бути чужим для людей, що віддані "серцем і душею тій самій справі". Як і єпископ Мир Ликійський св.Миколай, Слуга Божий Андрей придбав смирення високе, убогістю багате. Оцими чеснотами він керувався ціле своє життя.

Монахи старшої генерації розповідали, що одного разу з якоюсь справою до Митрополита йшов селянин і дуже хвилювався, бо вперше зустрічався з ним. Спитав монаха, який чергував біля дверей: "Як то йти мені до митрополита?" Монах жартома відповів: "По сходах догори, тільки на колінах". Селянин послухав ченця і на колінах дійшов до митрополичої палати. Слуга Божий Андрей попросив селянина встати, вислухав його і на прощання спитав: "А хто вам казав на колінах по сходах до мене йти?". "А той монах, що стоїть біля дверей", – відповів селянин.

Свою покору ще краще засвідчив Митрополит Андрей тоді, коли безпідставно його звинувачували деякі негідники перед Апостольським престолом. Коли наклепи дійшли до Ватикану, то звідти було направлено представників до Львова, щоб перевірити факти. Один з них порозмовляв з декількома свідками, зокрема з голандським священиком, який прийняв наш обряд. Цей отець, як і інші, заперечив закиди і дуже похвально висловився про діяльність Митрополита. Коли врешті представник Апостольської столиці ознайомив самого Митрополита із змістом скарги, то Слуга Божий спокійно відповів: "Тут ще мало написано, я набагато більший грішник". Не забував він ніколи євангельської засади про те, що хто принижується, той буде вивищений.

Молімося за те, щоб цього покірного Слугу Божого Святійший Отець під час цьогорічного візиту до України вивищив до гідності блаженних Вселенської Церкви.

о.Роман КАСПРИШИН, парох смт.Рудно

ПАЛОМНИЦТВО ДО ЛЮРДУ

Все більшого розвитку в Україні набуває Міжнародний рух християн "Віра і світло", куди входять особи розумово неповносправні, їхні батьки та приятелі. Це екуменічний рух, який об'єднує людей різних віросповідань. Він був заснований 30 років тому в Люрді (Франція). Засновником його є Жан Ваньє.

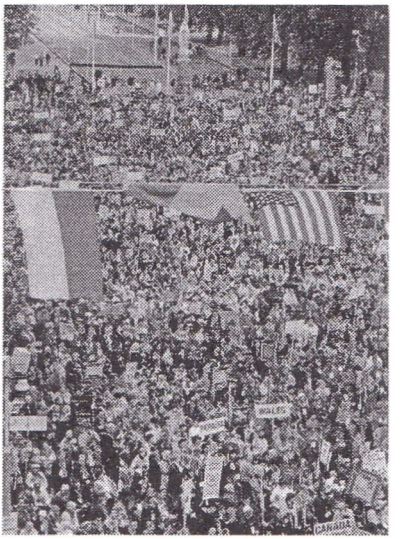

На світлині: під час відкриття форуму "Віра і світло" у Люрді (Франція)

Спільноти "Віри і світла" створені також і в Жовкві на Львівщині: молодша "Веселий струмочок" і старша "Промінь надії". Напередодні Великодня група дітей спільноти "Віра і світло" разом з батьками, приятелями здійснили паломництво у Люрд. Там було майже 100 осіб з різних теренів України. Цього року у прощі до Люрду взяли участь 15 тисяч прочан з 75 країн світу. Урочисте відкриття форуму "Віра і світло" відбулось у Великий Четвер на площі перед базилікою св.Пія X. Там було вивішено державні прапори кожної держави і представлено всі спільноти.

У Велику П'ятницю члени руху "Віра і світло" з Жовкви разом з о.Томою Кушкою, ЧСВВ, о.Володимиром Фаратом (храм "Вознесіння" м. Львова) взяли участь у Великій Вечірні, у виставленні плащаниці в нашій греко-католицькій церкві в Люрді. Тепло привітав делегацію з України о. Василь Прийма, український священик з Люрду, а потім відбулася з ним хвилююча зустріч, де отець Василь читав свої вірші. У цей же день відбулась Хресна дорога для наших паломників.

Напередодні Великодня святили паски. У день великого празника Воскресіння Христового Свята Літургія для українців відбулась в храмі містечка св.Петра неподалік Люрду. Всі члени делегації були у вишиванках. В Богослуженнях взяла також участь делегація з Франції, яка була дуже зворушена нашим обрядом, мелодійним співом.

Пополудні в базиліці св.Бернадети відбулась хвилююча зустріч молоді з Жаном Ваньє, де він виголосив змістовну науку, темою якої було Воскресіння. А потім біля костелу відбулись гаївки.

Ця проща до Люрду об'єднала всіх у велику християнську родину, де члени спільноти "Віра і світло" відчули більше любові, доброти до них, знайшли нових друзів, а головне – спільно молились у святому місці Люрді, прославляючи Бога.

Веди нас, Маріє, веди

Слова о. Василя Мендруня, ЧСВВ

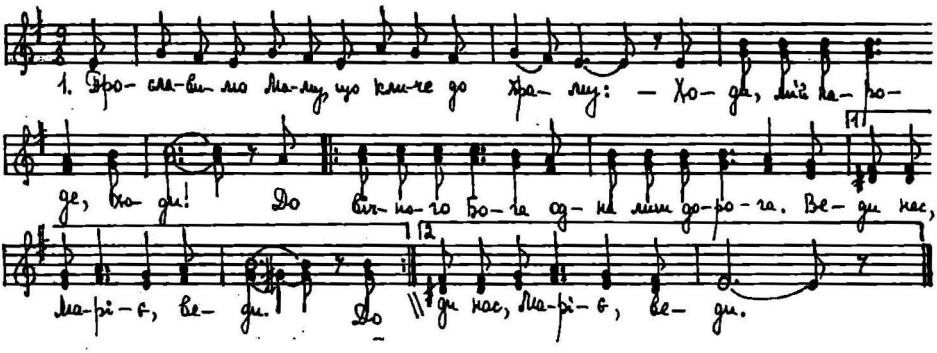

Стрічаємо Сина –
Врочиста хвилина,
Зачерпнемо в Нього води.
Ми прагнемо Бога,
Бо з Ним – перемога.
Веди нас, Маріє, веди.

Де Мати єдина, –
Щаслива родина,
Зростають любові плоди.
Ми знаєм: без Бога
Людина убога.
Веди нас, Маріє, веди.

Де Мати-Цариця, –
Жита і пшениця,
Лиш віру у серці збуди.
Крім Господа Бога,
Нема в нас нікого.
Веди нас, Маріє, веди.

Ми будем стояти
При Тобі, о Мати,
Хай множаться наші ряди.
Без нашого Бога –
Ні крок до порога.
Ти з нами, Маріє, завжди.

ДУМАТИ ПРО ТИХ, КОМУ ЗАБОРОГУВАЛИ В ЛЮБОВІ

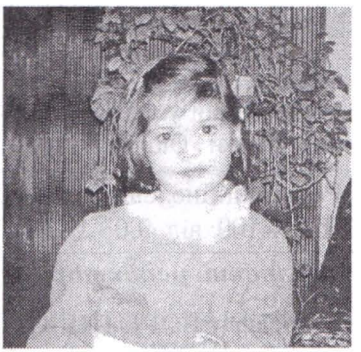

Одного дня моя старша сестра почала нарікати на людей, які були їй неприємні. Коли наша бабуся проходила повз її кімнату, моя сестра з погордою додала, що люди, яких вона не поважає, навіть не є християнами. Моя сестра відчула, що бабуся незадоволена її поведінкою і швидко перейшла на іншу розмову. Але бабуся її запитала:

— Чи ти не знаєш про надзвичайну таємницю, що ми маємо допомагати нашим ближнім?

Коли ми зібралися навколо бабусі, яка зручно сиділа у своєму кріслі, вона лагідно додала:

— Якщо для безбожного атеїста пеклом є інша людина, то для християнина кожна людина є скарбом.

Бабуся не могла згадати, хто з отців Церкви це сказав, але вона все ж таки пам'ятала, що через свого ближнього ми будемо спасенні або приречені.

— Найбільша зміна в твоєму житті є тоді, коли ти бачиш у своєму ближньому скарб, — з усмішкою розуміння бабуся сказала це моїй сестрі. Через свою любов до нас Господь Бог дав нам ближнього. Господь сотворив людину на свій образ і подобу. Ми потребуємо бути з іншими разом, щоби спілкуватися у любові до Бога. Кажучи, що ми всі є для допомоги один одному, можемо твердити, що ми є створені любити один одного.

Я пам'ятаю історію одного француза, який перетинав пустиню з провідником арабом. Кожного дня араб клякав на розпеченому піску і молився до Бога. Одного вечора, коли араб клякнув, щоби помолитися, невіруючий француз запитав його:

— По чому ти впізнаєш, що Бог існує?

Провідник усміхнувся і запитав:

— По чому ми можемо впізнати, хто пройшов повз наш намет цієї ночі? Верблюд чи людина?

— Звісно, що верблюд, — відповів француз. Це не сліди людини. Тоді араб подивився на захід сонця, яке розкидало червоне, багряне, золоте і оранжеве проміння, створюючи чудовий краєвид. Вказуючи на це, він сказав:

— Це також не слід людини. Світ навколо нас наповнений Божими слідами. Кожний захід сонця, кожна квітка, кожна крапля дощу і, особливо, кожна людина — це сліди нашого люблячого Творця". Прекрасна молитва каже: "О тільки на короткий час ти позичив нас для інших". Ми всі боржники один одного. Кожна людина є дарунок, даний нам в любові від Бога.

Бабуся встала зі свого крісла і обняла мою сестру, кажучи: "Ми всі повинні думати про тих, кому заборгували в любові. Наші батьки, діти, ближні і друзі, — всі вони є образом нашого люблячого Бога".

(За збіркою оповідань "У бабусі на колінах. Львів: катехитична комісія Львівської Архиєпархії, 2000).

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ЄУСОВОГО СЕРЦЯ

Український християнський часопис

Заснований у 1897 році
Засновники – Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво ЛВ-№109 від 9.03.1994

Головний редактор

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:

о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ
бр. Корнилій ЯРЕМАК, ЧСВВ

Літературний редактор
Ольга Крак
Коректура *Ігоря Скленара*
Комп'ютерна верстка
Ольги Кузьмич

Адреса редакції:
м. Львів, 79019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69
e-mail: misioner@mail.lviv.ua
www.realty.lviv.net/Misionar

Підписано до друку 26.04.2001
Формат 70x100 1/16. Друк офсетний. Папір друк. № 1. Умов. друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб. 5,7. Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам. 220

Ціна договірна

Віддруковано з готових діапозитивів у Жовківській друкарні видавництва Отців Василіян «Місіонер».
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 2001.

ЗМІСТ

Слово редактора 129
Намір Апостольства молитви на травень 130
Намір Апостольства молитви на червень ... 132
Проголошення декретів мучеництва 132
К'яра Любіх
"Слово життя" 133
Проект візиту Святійшого Отця в Україну 135
Ігор Скленар
Підготовка до візиту Папи триває 136
Апостольські подорожі Святійшого Отця Івана Павла II 137
Пресвята Богородиця у житті Папи Івана Павла II 140
о. Іван Альбу, ЧСВВ
Василіянський Чин сьогодні (6) 142
Із життя василіянських студентів у Польщі 143
Дияконські свячення у Хорватії 143
Новий єпископ для Закарпаття 144
Місії у с. Стрілки Старосамбірського району Львівської області 145
бр. Теодосій Грень, ЧСВВ
Реколекції у селі Коросно 145
с. Вероніка Н.
Слідами Христа під час реколекцій 146
Ольга Крак
Музей писанкарства і українських вишиванок 147
о. Василь Зінько, ЧСВВ
Мати Божа доброї ради 151
о. Василь Мендрунь, ЧСВВ
Що роблять кандидати й новики в монастирі? 152
Кость Чавага
"Умерти за Христа – значить вічно жити" 154
о. Роман Каспришин
Покора Слуги Божого Андрея Шептицького 156
Паломництво до Люрду 157
о. Василь Мендрунь, ЧСВВ
Веди нас, Маріє, веди 158
Думати про тих, кому заборгували любові 159

На обкладинці: Церква Преображення Господнього у Крехівському монастирі отців Василіян

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право, виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

КРОСВОРД "ДЛЯ МАРІЇ"

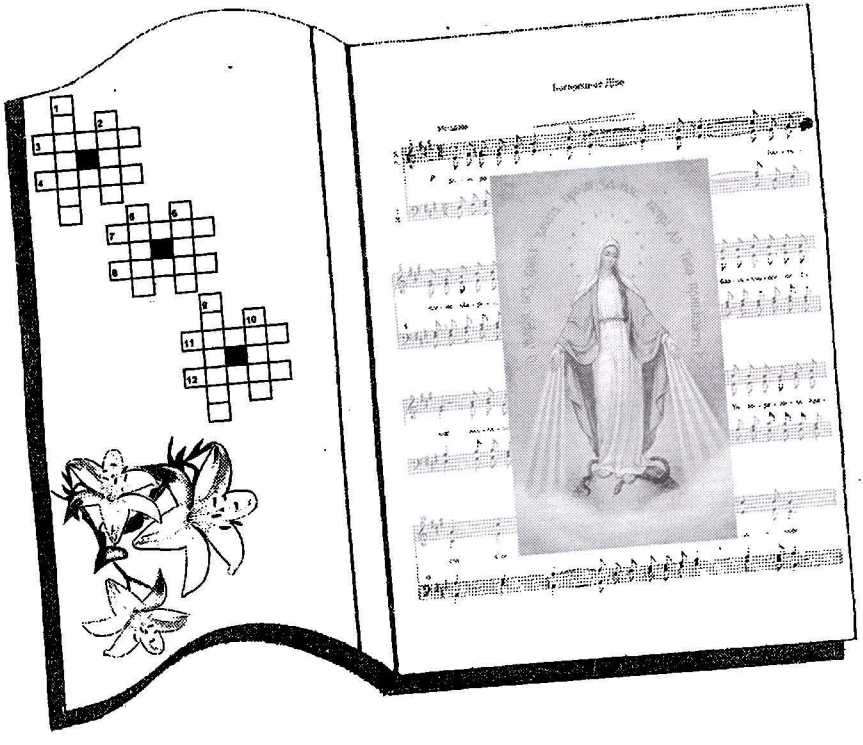

(три крапки замінити словом із пісні)

По горизонталі: 3. "... Божий вість Марії з неба приносить: "Благодатна радуйся, Їй голосить". 4. "Ще не чувано ніколи, щоб Вона не помогла, чи у горі, чи в недолі цього земного ... ". 7. "Марія – добра мати, не дасть дітям погибати, поведе до ... всіх". 8. "О, Пречиста, благодаті повна наче ... сяє одяг твій!" 11. Автор церковних пісень, святий. 12. "Ти нам ..., щастя, єдине, заступися за нас у Твого Сина".

По вертикалі: 1. Автор пісень "Гора ясна", "Витай Діво". 2. "Хай же буде ... і слава Творцю, Твому о Ласкава!" 5. "... жаждою, горем прибитий, в тяжких кайданах, в журбу закутий". 6. "Знає добре Бог ... із неба, як спасіння нам зіслати треба". 9. "У Тебе поміч, Ти нам надія, Ти ... для нас усіх". 10. "А ... допоможе відшукати Царство Боже і повіки загостити у Раю".

Склала Леся ШТИКАЛО, м. Львів

Відповіді на кросворд "Писанка", опублікований у № 4 за 2001 рік:

По горизонталі: 5. Ровоам. 6. Смуток. 9. Марія. 11. Синод. 12. Радість. 15. Кондак. 16. Матвій. 19. Декан. 20. Час. 21. Син. 22. Весна. 25. Камінь. 27. Аналой. 31. Христос. 33. Петро. 34. Щастя. 35. Бонтон. 36. Свічка.

По вертикалі: 1. Софія. 2. Ханаан. 3. Смерть. 4. Йосиф. 7. Саваот. 8. Поклін. 10. Віра. 13. Сакрамент. 14. Магдалина. 17. Череп. 18. Тайна. 23. Закхей. 24. Покута. 26. Піст. 28. Пророк. 29. Жовква. 30. Артос. 32. Паска.

Молебень
до Пресвятої Богородиці

Священик: Пресвята Діво Маріє, Богородице премилосердна, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Хор: Пресвятая Богородице, спаси нас (або) О Маріє, Мати Божа, молися за нас.

Мати Христа Бога нашого, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Мати предвічної любові, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Мати Божої благодаті, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Діво непорочно зачата, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Діво, від херувимів світліша, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Діво, від серафимів славніша, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Маріє, покрове світу, ширший від небес, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Маріє, потіхо заплаканих, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Маріє, прибіжище грішників, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Маріє, єдина чиста і благословенна, радуйся і спаси тих, що на тебе уповають.

Молебні стихири

Всіх скорбних радість, і пригнічених заступниця, і голодуючих кормителька, скитальців потіха, бурями гнаних пристань, хворих посіщення, немічних покров і заступниця, жезл старості, Мати Бога Вишнього ти єси, Пречистая: поспішися, молимся, щоб спастися рабам твоїм.

Радуйся, вселенної похвало, радуйся, храме Господній, радуйся, горо, тінню сповита, радуйся, всіх прибіжище, радуйся, світильниче золотий, радуйся, славо правовірних всечесна, радуйся, Маріє, Мати Христа Бога...

(З молитовника «Христос – моя сила», Львів:Місіонер, 1997)